Lietas Nr. 11221019913
Lietas arhīva Nr. K30-0644-14/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 22.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs,

ar tiesas sēdes sekretāri M.Dauguli un tulci J.Terehovu,

piedaloties prokurorei L.Ezei un aizstāvei zvērinātai advokātei I.Dauvartei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par kura izdarīšanu atbildība paredzēta Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā un

Aprakstošā daļa

konstatēja

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) šādos apstākļos.

2013.gada 31.janvārī ap plkst.13.40 apsūdzētais, atrodoties 5.maršruta trolejbusā posmā starp pieturām „Bruņinieku iela" un „Miera iela", pamanot /pers. B/ rokās mobilo telefonu, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, apsūdzētais pēc tam, kad cietušais telefonu bija ielicis virsjakas kabatā, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, izvilka no /pers. B/ kabatas mobilo telefonu SONY ERICSSON LT 26 Ls 319 vērtībā, pēc tam izkāpa no trolejbusa un aizgāja, lai ar nolaupīto telefonu rīkotos pēc saviem ieskatiem. Ar šādām darbībām apsūdzētais izdarīja /pers. D/ piederošas mantas Ls 319 vērtībā zādzību.

Ar savām darbībām apsūdzētais izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklausījusi prokurora, cietušās un aizstāves viedokli, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama. Līdz ar to pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa, pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, ņem vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un tās apsūdzētajam ir saprotamas. Kā arī tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainu.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa secina, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums kvalificēti pareizi pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, jo viņš ar savām darbībām izdarījis svešas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību). Apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto

kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet saskaņā ar šī panta trešo daļu, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst apsūdzētā savas vainas pilnīgu atzīšanu un nožēlošanu, kā arī apstākli, ka apsūdzētais tiesas sēdē atvainojās un lūdza piedošanu cietušajai par to, ka izdarījis pret viņu noziedzīgo nodarījumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīts laikā, kad apsūdzētajam nebija dzēsta sodāmība.

Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš ir agrāk vairākas reizes sodīts, pēdējo reizi 2013.gada 5.novembrī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem, sastāv narkologa un psihiatra uzskaitē. Pēc apsūdzētā vārdiem ir nepilngadīga bērna tēvs, kas neapstiprinās ar lietā esošajiem materiāliem. Apsūdzētais līdz ievietošanai brīvības atņemšanas vietā oficiālā darba vietā nav strādājis, bet strādājis gadījuma darbus. Dzīvesvieta ir deklarētajā dzīves vietā, dzīvo kopā ar tēvu un māti. Tāpat attiecībā uz apsūdzēto ir spēkā vēl nestājies Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedums.

Tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, proti, ka nodarījums bija vērsts pret īpašumu, kā arī ņem vērā, ka izdarīts mazāk smags noziegums, nodarījuma rezultātā radīts materiālais kaitējums cietušajai, kas nav atlidzināts. Tāpat tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā personību, tai skaitā to, ka apsūdzētais pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bijis vairākkārt sodīts, turklāt sodīts par līdzīga rakstura mantiskiem nodarījumiem, arī par zādzībām. Minētais kopumā norāda uz to, ka apsūdzētā noziedzīgās darbības ir sistemātiskas un, lai aizsargātu sabiedrības drošību un pasargātu sabiedrību no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam šajā lietā piemērojams brīvības atņemšanas sods, jo brīvības atņemšanai alternatīvi soda veidi nesasniegs soda mērķi.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojamais brīvības atņemšanas sods ir taisnīgs un samērīgs ar izdarītā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu. Turklāt tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanai alternatīvs sods nesasniegs soda mērķi, jo nenodrošinās apsūdzētā resocializāciju. Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanas sods liks apsūdzētajam pārdomāt savas pretlikumīgās darbības, nostiprinot savā apziņā pārliecību, ka mantiskās tieksmes nevar tikt realizētas, izdarot noziedzīgus nodarījumus, bet gan tiesiskā ceļā, nopelnot nepieciešamos iztikas līdzekļus.

Vienlaikus tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo un ir atvainojies cietušajai, bet tas, tiesas ieskatā, nav pamats, lai nepiemērotu lietā brīvības atņemšanas sodu. Tiesa, nosakot sodu, neņem vērā apstākli, ka apsūdzētajam ir nepilngadīgs bērns, jo minētais nav apliecinājies ar lietā esošajiem materiāliem.

Tiesa ir guvusi pārliecību, ka apsūdzētā izdarītā nodarījuma raksturs kopsakarā ar apsūdzētā personību liecina par nepieciešamību soda mērķa sasniegšanai piemērot lietā brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa, nosakot soda mēru, ņem vērā to, ka lietā konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi un atbildību pastiprinošs apstāklis. Tiesa uzskata, ka par izdarīto nodarījumu nosakāma brīvības atņemšanas sankcija, kas tuvāka minimālajai brīvības atņemšanas sankcijai, jo konstatēti divi atbildību mīkstinoši apstākļi.

Tiesa, nosakot soda mēru, ņem vērā, ka 2013.gada 1.aprīlī stājās spēkā likums „Grozījumi Krimināllikumā". Proti, tiesa saskaņā ar šī likuma pārejas noteikumu 4.punktu, nosakot soda mēru, ņem vērā, ka tā laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda laiku, kāds Krimināllikumā paredzēts par attiecīgo nodarījumu pēc šī likuma spēkā stāšanās. Pēc 2013.gada 1.aprīļa maksimālais brīvības atņemšanas soda laiks pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas ir divi gadi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods apsūdzētajam nosakāms, noteiktajam sodam daļēji pievienojot izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 5.novembra sprieduma. Tiesa, nosakot galīgo sodu, ņem vērā Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumus soda noteikšanai par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, un, ņemot vērā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību un radītā kaitējuma apmēru, piemēro daļēju piespriesto sodu saskaitīšanu. Tiesa uzskata, ka šajā lietā nav lietderīgi piemērot visnelabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, jo konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, kā arī nav pamats piemērot vislabvēlīgāko sodu saskaitīšanas principu, ietverot vieglāko sodu smagākajā, jo konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitāms apsūdzētā izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 5.novembra sprieduma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta pirmo daļu, lai nodrošinātu tiesas sprieduma izpildi, ņemot vērā, ka apsūdzētajam piemērots brīvības atņemšanas sods, apsūdzētajam piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums, apcietinot apsūdzēto tiesas zālē.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmo daļu un 352.panta pirmās daļas 1.punktu un 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzskata, ka cietušās /pers. D/ pieteiktā kaitējuma kompensācija ir apmierināma pilnā apmērā, jo ar lietā esošajiem pieradījumiem ir pierādīts, ka zādzības rezultātā cietušajam radīts mantisks zaudējums Ls 359 apmērā.

Izlemjot jautājumu par advokāta darba samaksas piedziņu no apsūdzētā 84,67 *euro* apmērā, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punktu uzskata, ka apsūdzētais ir no šis samaksas atbrīvojams, jo aizstāvja piedalīšanās šajā lietā ir obligāta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 5.punktu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu lombardā „Lombards 24.lv" 2013.gada 19.martā izņemtais aizdevuma līgums Nr.18-

015217 glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Nosakot piedzenamo kompensāciju, tiesa ņem vērā saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 1., 6., 12.pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 140.panta 3.punktu Eiropas Savienības Padomes noteikto *euro* maiņas kursu 0,702804 apmērā attiecībā pret latu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240., 520., 524., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

Atzīt/pers.A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, un sodīt ar sodu – brīvības atņemšana uz sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgo sodu noteikt, sodam daļēji pievienojot izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 5.novembra sprieduma, un sodīt /pers.A/ar brīvības atņemšana uz desmit mēnešiem.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2014.gada 22.maija.

Ieskaitīt saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā /pers.A/izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2013.gada 5.novembra sprieduma.

Piemērot /pers.A/, personas kods /personas kods/, drošības līdzekli apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas zālē. Apcietinājumu atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers.A/, personas kods /personas kods/, cietušās /pers. D/, personas kods /personas kods/, labā kaitējuma kompensāciju 510,81 *euro* (Ls 359) apmērā.

Atbrīvot/pers.A/, personas kods /personas kods/, no advokāta darba samaksas 84,67 *euro* apmērā.

Glabāt pie krimināllietas materiāliem dokumentu – lombardā „Lombards 24.lv" 2013.gada 19.martā izņemto aizdevuma līgumu Nr.18-015217.

Spriedumu daļā par sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis Z.Dundurs